

รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์

การดัดแปลงโครงสร้างทางเคมีของคลาริโตรามัยซินเพื่อให้ได้ออนุพันธ์ที่สามารถฟลูออเรสเซนได้

ได้รับทุ่นอุดหนุนการวิจัยจากเงินรายได้มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ประจำทุกๆ 6 เดือน โครงการวิจัย ประจำปี 2548

ดร. อุติมา บุญเจริญ

ภาควิชาเคมีและเคมีภัณฑ์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
อ.หาดใหญ่ จ. สงขลา

หน้า
RM666.C52
๑๗๓
๒๕๔๙

ภาคฤดูร้อน 2549

บทคัดย่อ

คลาริโกรามัยซินเป็นยาปฏิชีวนะกึ่งสังเคราะห์ในกลุ่มแมคโครไอล์ด ซึ่งโครงสร้างโมเลกุลไม่มีโครงโมฟอร์ที่เหมาะสม ทำให้การตรวจวิเคราะห์ปริมาณในตัวอย่างที่มีความเข้มข้นของคลาริโกรามัยซินต่ำๆ ไม่สามารถทำได้อย่างถูกต้องแม่นยำ การศึกษานี้จึงได้ทำการตัดแปลงโครงสร้างทางเคมี โดยการทำปฏิกิริยากับ 9-fluorenylmethyloxycarbonyl chloride (FMOC-Cl) และ 1-naphthylisocyanate (NIC) ได้ออนุพันธ์ที่สามารถฟลูออเรสเซนต์ได้ โดยอนุพันธ์ที่ได้จากการปฏิกิริยาทั้งสองมีความสามารถในการฟลูออเรสเซนต์ใกล้เคียงกัน ปฏิกิริยานี้ช่วยความเข้มข้นที่ทำการศึกษา ($0.1\text{-}2.4 \mu\text{g/ml}$) มีความคงที่ แม่นยำ โดยมีค่าความเบี่ยงเบนสัมพัทธ์น้อยกว่า 6.01% และมีความสัมพันธ์เป็นเส้นตรงกับความเข้มข้นของคลาริโกรามัยซิน โดยมีค่า r^2 สูงกว่า 0.99 สภาวะที่เหมาะสมในการทำปฏิกิริยาระหว่างคลาริโกรามัยซินกับ FMOC-Cl เกิดในสารละลายผสมของ acetonitrile และ พอสเฟสบัฟเฟอร์ pH 7.5 ในอัตราส่วน 4:1 (โดยปริมาตร) ที่อุณหภูมิ 40°C นาน 40 นาที และสภาวะที่เหมาะสมในการทำปฏิกิริยากับ NIC เกิดใน acetonitrile โดยมี triethylamine เป็นตัวเร่งปฏิกิริยา ที่อุณหภูมิ 30°C นาน 60 นาที ซึ่งการเกิดปฏิกิริยากับ NIC สามารถเกิดได้ง่ายกว่า และให้อนุพันธ์ที่มีความคงตัวที่อุณหภูมิห้องนานกว่าอนุพันธ์ของคลาริโกรามัยซินกับ FMOC-Cl จึงเป็นปฏิกิริยาที่มีความเหมาะสมในการนำไปใช้ในการตรวจวิเคราะห์ปริมาณคลาริโกรามัยซิน โดยเฉพาะในการศึกษาที่ต้องตรวจวิเคราะห์ตัวอย่างเป็นจำนวนมาก

คำสำคัญ : Clarithromycin, fluorescence derivatization, 9-fluorenylmethyloxycarbonyl chloride, 1-naphthylisocyanate